

Žalm 118

Toto je den, který učinil Hospodin

1. čtení: 1. Tes 5,16-18

kázání: Ž 118

Bratři a sestry,

kdyby nic jiného, prosím, odnesete si z dnešní bohoslužby tento žalm. A jestli máte doma Bibli, čtěte ho. A klidně každý den. Je to žalm na každý den.

Pokud můžete a chcete, poslouchejte i ta moje další slova.

Dnes je neděle 27.prosince 2015. To je takové divné datum. Včera bylo Štěpána. To byl 1. křesťanský mučedník. Především byl Boží hod. Za pár dní Silvestr a občanský nový rok. To jsou všechno takové velké dny..a velké noci. Velké svátky. Ale co dneska? Dočtete se, že dneska je 3. svátek vánoční nebo že je neděle evangelisty Jana. Hmm. O čem má farář kázat dneska? Mezi takovými velikými dny, které něco velikého znamenají. O 2015 let zpátky jsou Ježíšovi 3 dny. 3 dny života na zemi. Marie je s ním asi ještě pořád v Betlémě. Co říci?

Víte, chci mluvit o dnešku. Protože dnes je veliký den. Proč? Čím je veliký? Co vás napadá? Ano, je neděle. To je sám o sobě svátek. 1. den po sobotě. Den vzkříšení Pána Ježíše Krista. A trochu jsme si to poupravili a je to pro nás i den 7. Tedy den odpočinutí. Svatý den. Pro Židy je to ten největší svátek v roce. Šabat, každý Šabat je ten největší svátek. A bylo by hezké, kdybychom to takhle dokázali brát, že každá neděle je největší den v roce. No, neumíme. Byla před tejdnem a za tejdnen bude zas. Ale nebudu mluvit o neděli. Chci mluvit o dnešku. Dnes je veliký den. O dnešku. O žití s Bohem. O opravdovém, skutečném životě.

Dnešek je jediný den, který máme. Jediný den, ve kterém jsme. Jediný den, který je skutečný. Všechny ostatní dny, které jsme zažili, už nejsou. Už v nich nejsme a nikdy nebudeme. A všechny dny, které máme z Boží milosti před sebou? Ty ještě nejsou. A jen Bůh ví, zda nastanou. Nemusíme se jich bát, můžeme je čekat, těšit se na ně, i připravovat, jak chcete. Ale máme jen dnešek. Je to náš jediný skutečný den. Dnes.

A právě do tohoto dnes mi zní ta slova z Žalmu: Toto je den, který učinil Hospodin. Jásejme a radujme se z něho.

Chcete žít s Bohem? Zažívat Boží přítomnost? V tomto světě, ve vašem životě? Já vím, že někteří ano. Já taky. Hrozně moc toužím být a žít s Bohem. Ale proč je to tak strašně těžké? Proč je Bůh tak strašně skrytý? Proč, když mluví, tak je to hlas tichý, jemný. Jen jako ve snu. Proč slyším všechno ostatní, hlavně to, co ani slyšet nechci ale neslyším jeho hlas? Proč Bůh nemluví skrze televizi nebo rozhlas? Třeba jenom jednou v roce. Proč zažívat Boha je tak neskutečně těžké? A myslím, že právě tohle je jeden z hlavních důvodů, proč lidé nevěří v Pána Boha. Nevidím ho, neslyším ho, nezažívám ho. Je ne-skutečný.

Chcete opravdu žít? Žít skutečně? Vlastně o tom mluvím docela často. A sám mám často pocit, že doopravdy nežiju. Že většinou jsou to jen dny, kdy se ráno probudím a večer jdu spát. A mezi tím? No, nic moc. Normální den. Práce, děti, venku buďto přšelo nebo svítlo slunko. Už nevím. Pamatuju si jen několik málo dnů ze svého života, kdy jsem doopravdy žil. Kdy to bylo něco. Většina dnů ale byla normálních, takových každodenních. Proč je tak těžké doopravdy žít. Zažívat život, ten skutečný. Proč jsou to jen okamžiky? Proč je to tak neskutečně těžké? Víte kdy mám pocit, že doopravdy žiju? Když je to hodně dobré. Když je to zážitek. Když to stojí za to. Krása, radost, překvapení. A stejně tak, když je to hodně těžké, hodně špatné, hodně smutné. Když je to velká krize, velký průšvih. V obou dvou případech se obracím k Bohu. A buďto mu doopravdy děkuju nebo ho doopravdy prosím. To jsou moje dny skutečného života. Když se mi něco hodně povede nebo když něco hodně pokazím. Ale co ty dny ostatní dny? Těch je většina. Takové ty normální každodenní dny.

Co s tím? Jak opravdu žít pořád? Jak zažívat Boha pořád? Každý den. Opravdu to moc nejde proto, že Bůh je neskutečný? Kdepak. Bůh je skutečný. Až moc. Právěže až moc. To my nejsme. To my lidé jsme málo skuteční. Jestli je nějaký Pán Bůh, který má právo na toto oslovení, ten který vše začal a který vše drží, aby to dál bylo, pak takový Bůh je skutečností samou. A není to tak, že Bůh poletuje kolem nás a spíš ještě někde daleko od nás jako duch. Jako průhledné skoro nic. Ono je to asi spíš přesně naopak. Bůh tu je, skutečný. To my se okolo něj vznášíme jako skoro neviditelné nic.

A tak se mi to protíná. Ty tři věci, o kterých tu dnes mluvím. Dnešek, život s Bohem, opravdový život. Dnešek, jako jediný skutečný den. Život s Bohem pořád. Žít stále opravdový život. Zkuste to dát dohromady. Dnes

doopravdy žít s Bohem. A přesně to mi vysvětluje z toho 118. žalmu. Ještě jednou vás vybízím. Čtete ho. Je dobrý. Toto je den, který učinil Hospodin. Jásejme a radujme se z něho.

Tak jo, jak na to? Jak to mám udělat? Co můžu udělat já? Znáte takové ty nápisi v domech? Většinou nade dveřmi. Ale i jinde. V kuchyni, v ložnici nad postelí, u někoho třeba na záchodě. Takové ty různě vyrobené a různě napsané citáty z Bible. Dneska už se to moc nedělá. Málo kde. Dřív skoro všude. Dneska tak akorát v kostele. Ani tady ne. Většinou, když jsem je viděl, připadalo mi to úsměvné. Přitom to máme jako příkaz v Bibli. (Deuteronomium 6:6) A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány. A co s tím? To jako že to mám furt vidět, furt si to číst, furt o tom přemýšlet? To jako furt se modlit? Asi ano. I v Novém Zákoně to říká apoštol Pavel. Neustále se modlete. A taky neustále se radujte a neustále Bohu děkujte. Proč? Tím jako víc zpřítomníš Boha? Ne ne. Bůh je přítomný pořád a nejmíc. To já nejsem. Bůh tu je. To já tu nejsem. Bůh je tu dnes. To já se pořád potácím v minulosti a řeším, co mělo být jinak, nebo se bojím nebo těším na budoucnost, kdy už to snad bude jinak. Bůh je tu skutečný v tento jediný skutečný den. Dneska. Modlitbou, děkováním, radostí nezpřítomňuji Boha ale sebe.

Zkuste to. Já vím, že to není jednoduché a taky mi to moc nejde. Ale zkuste to. Ráno, každé ráno vstát a pomodlit se: Toto je den, který učinil Hospodin. Jásejme a radujme se z něho. Zkuste před každou činností si uvědomit, že tady jste, jste to vy, vy kteří toužíte po Bohu, že Bohu děkujete za to, co děláte. Zkuste to...ráno, po cestě do práce, přek každou kávou, před okopáváním a pletím zahrádky. Že je to dnes, že jste to Vy a že za to všechno patří chvála Bohu.

Dnes je 27.12. 2015... a je to dnes. Toto je den, který učinil Hospodin. Jásejme a radujme se z něho. amen